

villing til Oprettelse af andre Lotterier i visse offentlige eller quasi-offentlige, velgørende Øjemed. I Henhold hertil er der givet Bevilling til Oprettelse af Varelotteriet, det vestindiske Lotteri og Landbrugs-lotteriet, ligesom der nu og da er meddelt saakaldte Tombolabevillinger, Bevillinger til Smaalotterier o. l. I § 3 bestemmes det, at Salg af Lodsedler til Klasselotteriet kun maa finde Sted gennem de autoriserede Klasse-lotterikollektører, og det forbydes at drive Handelsforretning med Beviser for Andele i Retten efter Lodsedler. Man vil altsaa ikke have, at nogen skal kunne købe en Række Lodsedler og lave Andelsforretninger paa disse, saaledes at vedkommende selv tager en Fortjeneste.

Nu kom der i 1911 fra Sverige en Klage over visse Lotteriforretninger, der blev drevne her i Landet. Der var derovre oprettet nogle Lotterier, saa vidt jeg ved, ikke faste, permanente som det danske Klasselotteri, men med specielle Formaal, nemlig et Idrætslotteri og et Teaterlotteri, og nu klagede disse Lotteriers Bestyrelse over, at deres Sedler ikke kunde faas til Købs af det store Publikumovre i Sverige, idet nogle enkelte Personer opkøbte Masser af Lodder og solgte Andele i disse. De vedkommende havde først drevet denne Forretning i Sverige, men saa kom der derovre en Lovbestemmelse, der forbød Salg af Beviser for Andele i Retten efter Lodsedler, altsaa en tilsvarende Bestemmelse som den, vi har i Loven af 6. Marts 1869 § 3. De vedkommende flyttede saa deres Forretning til København og solgte Andelene herfra til Sverige. De drev deres Forretning under meget glimrende Navne: „Københavns Vekselkontor“, „Obligationskontor“ o. l. Det var en meget lukrativ Forretning, idet de tog ikke mindre end 100 pCt.s Fortjeneste. For en Lodseddel, som de købte i Sverige for 10 Kr., forlangte de 20 Kr., idet de solgte den i Andelsbeviser paa Kvartlodder og tog 5 Kr. for hvert. Disse Andelsbeviser blev solgt meget derovre ved, at Agenter gik rundt til fattige, mere uvidende og spillelystne Folk og faldt dem. Agenten fik den første Krone af de 5. De andre 4 blev taget i Postoprævning, og først samtidig dermed fulgte Lotterisedlen, saaledes at hvis man ikke betalte de 4 Kr., var den ene Krone tabt.

Da Forretningen blev forbudt i Sverige, flyttede de den til København, og de fik vel ogsaa Efterlignere her. Man formenter, at den Maade, de drev Forretningen paa, muligvis var en Overtrædelse af

Loven af 6. Marts 1869 § 3, der forbyder Salg af Beviser for Andele i Retten efter Lodsedler, og Sagen kom for Domstolene. Københavns Kriminal- og Politiret dømte Indehaverne af disse Forretninger, men de appellerede til Højesteret, og her blev de frifundne, idet Højesteret fortolkede Paragraffen saaledes, at det ikke var nok, at Salget fandt Sted herfra, men baade Køber og Sælger skulde bo her i Landet. Derefter bestemte Ministeriet sig til at fremsætte dette Lovforslag, for at denne Trafik ogsaa kunde blive forbudt i København. Thi selv om man maa sige, at det er en lovlig Handel, en Handel, som ikke rammes af Lovens Forbud, vil ingen paa-staa, at det er en legitim Handel. Da saa Loven af 6. Marts 1869 alligevel skulde til Revision, bestemte Ministeriet sig endvidere til at fjerne enhver Uklarhed paa dette Omraade ogsaa i dens andre Paragraffer og specielt i § 1, idet ogsaa denne Paragraf, om end neppe med Føje, kunde fortolkes saaledes, at f. Eks. Lotteritækning her i København var tilladt, naar blot Køberne boede udenfor Landet, en Opfattelse, som jeg ikke tror er rigtig, men som har nogen Støtte i en tidligere afsagt Højesteretsdom af 1871. Den Usikkerhed, som der altsaa kunde være med Hensyn til Forstaelsen af Loven af 6. Marts 1869 § 1, er ogsaa ryddet bort ved det forelagte Lovforslag. Dette Lovforslag blev, som jeg alt har nævnt, tiltraadt af samtlige Partier oppe i Landstinget, efter at det var henvist til et Udvalg, som enstemmigt havde indstillet det til Vedtagelse, og jeg tillader mig herved at anbefale det ogsaa til dette høje Tings Velvillie.

Zahle: Jeg kan anbefale nærværende Lovforslag til Vedtagelse, og efter Sagens Beskaffenhed kan det for det Partis Skyld, som jeg tilhører, meget godt ske uden Udvalg.

Jessen: Det foreliggende Lovforslag giver mig Anledning til at gøre nogle Bemærkninger, som maaske ikke kan siges direkte at vedrøre Lovforslaget, men som alligevel staar i en saadan Forbindelse dermed, at jeg mener mig berettiget til at fremsætte dem. Det er jo efter Loven af 6. Marts 1869 forbudt andre end de autoriserede Kollektører at handle med Lotterisedler. Det gøres imidlertid i meget stort Omfang her i Landet og navnlig her i Byen; der er en Mængde Personer eller i alt Fald et forholdsvis ret betydeligt Antal Personer, som lever af at handle